

În vremea aceea Iisus a văzut mulțimea de oameni și I s-a făcut milă de dânșii și a tămăduit pe toți bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, s-au apropiat de Dânsul ucenicii Săi și I-au zis: locul acesta este pustiu și iată e târziu; deci dă drumul mulțimilor, ca să se ducă în sate să-si cumpere de mâncare. Iisus însă le-a răspuns: nu trebuie să se ducă; dați-le voi să mănânce. Dar ei I-au spus: nu avem aici decât numai cinci pâini și doi pești. Atunci El a zis: aduceți-le aici la Mine. După aceea a poruncit oamenilor să sadă pe iarbă și, luând cele cinci pâini și cei doi pești, si-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat; și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece cosuri pline. Iar cei care mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Îndată după aceea, Iisus a silit pe ucenici Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țarmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. (Matei 14, 14-42)

Tot lucrul Celui Preaînalt este binevenit. Nimic din ce face El nu e fără rost sau de prisos. De ce aleargă oamenii într-una fără nici o țintă, de ce fac atâtea lucruri care nu-și au rostul? Pentru că **nu știu care e ținta lor, pentru că nu știu care e rostul vieții lor.** De ce se încarcă oamenii cu atâtea griji zadarnice care-i strivesc, mai-mai să nu se poată mișca sub povara atâtor lucruri de care nu au nevoie? Pentru că **nu cunosc singurul lucru care le trebuie.** Ca să adune mintea omului cea împrăștiată, ca să vindece inima omului cea împărțită, ca să strângă laolaltă puterile omului cele risipite, Domnul i-a arătat o **singură țintă, numai una: împărăția lui Dumnezeu.**

De ce Domnul nu le-a dat semn din cer fariseilor la cererea acestora? N-a dat El atâtea semne din cer în alte împrejurări? N-a săvârșit minuni nemaiauzite asupra bolnavilor, leproșilor, nebunilor, morților? În acele rânduri minunea era binevenită, potrivită, necesară. Dar semn din cer pizmașilor farisei, iată o faptă necuvenită, lipsită de noimă zadarnică! De ce n-a mutat Domnul munții din loc în loc, ori să-i arunce în mare? Putea face lucrul acesta, nici nu încapă vorbă. De ce n-a făcut-o? El, care poruncea mării să se liniștească și vânturilor să stea, putea și să zvârle munții în mare. Dar avea rost să facă una ca asta? Nu. Și nici nu a făcut. Marea însă trebuia potolită, vântul însă trebuia să stea pentru că oamenii se înecau și strigau după ajutor.

Evangelhia de astăzi ne înfățișează o astfel de minune: **înmulțirea pâinii în pustie.** Dar nu o pustie fără suflare de om, nu o pustie cu doar Satana; ci **o pustie cu peste zece mii de oameni flămânzi** (pentru că se spune că erau cinci mii de bărbați, fără a mai socoti femeile și copiii). Mulți întreabă, fără teme: ce face un sihastru în pustie? Dar cum să ardă o candelă neaprinsă! Monahul duce cu sine în singurătate o candelă în sufletul său, fără lumină. Acolo, **în pustie, candela se aprinde prin rugăciune**, post și lucrare. Iar dacă se aprinde, lumina ei se vede în lumea întreagă, și lumea vine după ea și o află, chiar de s-ar ascunde în deșertul ars de nisip, pe crestele munților sau în peșteri nepătrunse. Departe de a fi nefolositor, monahul e de mai mare ajutor oamenilor decât oricine altcineva. Iar Mântuitorul arată limpede lucrul acesta în împrejurarea de față. În pustia unde Se adâncise, mulțimile veneau după Dansul.

Înainte de moartea Sa, Domnul a numit pâinea pe care o binecuvântase: Trupul Său. Aici nu o numește astfel prin cuvinte, ci închipuie lucrul acesta prin numărul pâinilor. **Cinci pâini pentru cele cinci simțuri**, iar cele cinci simțuri închipuie întreg trupul. **Peștele e semnul vieții.** În primele veacuri ale Bisericii se zugrăvea peștele ca semn al lui Hristos, simbol ce se poate vedea încă în vechile catacombe și adăposturi creștine. Hristos dă așadar oamenilor spre mâncare **Trupul Său și viața Sa.**

De ce peștii sunt doi? Pentru că Domnul S-a dat și Se dă pe Sine în jertfa atât în vremea vieții Sale pământești cât și, după înviere, în Biserică până astăzi. Și ce înseamnă faptul că a frânt pâinea El Însuși? Înseamnă că Se jertfește de bunăvoie pentru mântuirea oamenilor. Și de ce le da Apostolilor pâinea și peștele, ca ei să dea mai de parte mulțimilor? Pentru că ei aveau să-L ducă pe Hristos în toată lumea, ei aveau să-L dea popoarelor spre mâncare a vieții. Ce înseamnă cele douăsprezece coșuri de pâine rămase? Înseamnă rodul îmbelșugat al strădaniei apostolice. Recolta strânsă de Apostoli va fi neasemuit mai mare decât sămânța semănată, după cum fiecare coș cuprindea mai multă pâine decât cele cinci pâini mâncate de mulțimile flămânde care s-au săturat.

Din dulceața Evangheliei îngerii beau pe săturate. Iar omul cu cât mai mult citește, cu cât mai mult se apleacă în rugăciune asupra Evangheliei, ci cât mai mult își îndreaptă după ea viața lui, cu atât i se va deschide aceste înmiresmate adâncimi încântătoare. Slavă fie pentru aceasta Domnului nostru Iisus Hristos, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Sfântul Nicolae Velimirovici – www.crestinortodox.ro

Acesta e mesajul Evangheliei de astăzi. **Iisus veghează, dar vrea să vadă că noi ostenim pentru salvarea noastră.** Ca noi, mai ales, știm că El, Iisus, Fiul lui Dumnezeu, El care a hrănit mulțimile (și poate că o parte din aceste mulțimi, împreună cu fariseii, L-au pus pe cruce) e trimisul Părintelui Ceresc. Și, ca Fiu al Părintelui Ceresc, ne știe pe noi toți, înrădăcinați în aceeași obârșie, a Lui, ca frați ai Lui. El suferă împreună cu noi și noi suferim împreună cu El și biruim împreună cu El, știind că pe El, Fiul lui Dumnezeu, L-a trimis Tatăl, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. Să ne hrănească, dar să ne și crească pe noi, prin suferință, prin încercări și prin iubire și, mai mult, prin nevoiță să biruim. Cum a spus El: **“În lume încercări veți avea; dar îndrăzniți! Eu am biruit lumea”.** Cu El biruim orice încercare, orice lipsă, orice nevoie, știind că atunci când e nevoie, El intervine. Și rostește: **“Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”.** Amin.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Duminică, **30 iulie 2017**, s-au împlinit **10 ani de la trecerea la cele veșnice** a vrednicului de pomenire **Teoctist Patriarhul** († 30 iulie 2007).

Postul Adormirii Maicii Domnului - Originea acestui post a fost fixată în secolul al V-lea când s-a dezvoltat cultul Maicii Domnului. La început durata postului Adormirii Maicii Domnului era diferită pentru creștini. Cei din Antiohia posteau o zi, pe 6 august, în vreme ce la Ierusalim acest post ținea opt zile. Existau și creștini care posteau toată luna august, în vreme ce alții posteau în luna septembrie. **Uniformizarea datei și a duratei postului a avut loc în sec. al XII-lea**, la sinodul local din Constantinopol (1166), condus de patriarhul ecumenic Luca Crysoverghis. **Aici s-a stabilit că acest post să fie ținut începând cu 1 august și să se termine pe 15 august, ziua prăznuirii Adormirii Maicii Domnului.**

Există rânduiala ca în această perioadă a postului Adormirii Maicii Domnului să se savârșească și cele două Paraclise ale Fecioarei Maria, iar în ajunul praznicului, **Prohodul Maicii Domnului.**

De ce postim ?

Pr. Tănăsache Costea

Postim pentru ca să ne desăvârșim. Prin post nu imităm pe Mântuitorul Iisus Hristos, ci-L urmăm. **Un om care vrea să fie veșnic fericit postește. Cel care se sperie atunci când vine postul înseamnă că e speriat de veșnicie.** Nu trebuie să forțăm pe ceilalți să postească, ci să ne forțăm pe noi să postim. Noi, **dacă nu postim, suntem neascultători, deci ne iubitori de Dumnezeu.** Fără post și rugăciune **nu poți să scoți din tine dracii.** Nu din alții, ci din tine. Să scoți toate apucăturile, închipuirile, toată imaginația păcătoasă. Îmi cultiv simțurile. **Fuga de post este fuga de veșnicie.** Un om care vrea să fie veșnic fericit postește. **Postim ca să ieșim din timpul acesta.** Și timpul pentru noi este foarte scurt, de aceea Sfinții Părinți se rugau ca să trăiască cât mai mult, ca să postească și să se roage.

4 august - Sfinții șapte tineri din Efes sunt sărbătoriți de Biserica Ortodoxă de două ori pe an, pe 22 octombrie și pe 4 august. Adesea, ei sunt întâlniți sub denumirea de "**cei șapte adormiți**". Peștera celor Șapte Sfinți din Efes, așezată în **Muntele Ohlonului**, este identificată de tradiția creștină cu aceea în care și-a dat sufletul Sfânta Maria Magdalena.

Cei șapte tineri au trăit la jumătatea secolului al III-lea, în cetatea Efes (actuală regiune Seljuk, vestul Turciei). Sfinții tineri din Efes sunt șapte frați creștini, iubitori de Dumnezeu și mult rugători pentru pacea lumii. Astfel, frații **Maximian, Malchus, Martinian, Dionisius, Ioan, Serapion și Constantin** au fost zidiți de vii într-o grotă în timpul împăratului persecutor Deciu, fiind găsiți dormind acolo după două sute de ani. Ei s-ar fi trezit în anul 446 d.Hr, iar Malchus ar fi mers să cumpere pâine, plătind-o cu o moneda având chipul împăratului Deciu.

După ce **credința în învierea trupurilor** s-a întărit în popor, tinerii s-au așezat lin pe pământ, dându-și sufletele în mâna Domnului până la obșteasca înviere. Cei șapte tineri **au mai trăit încă șapte zile**, iar apoi au adormit întru Domnul în anul 434, fiind înmormântați cu mare cinste. Împăratul a hotărât să pună trupurile lor în sarcofage de aur, iar numele lor sfinte în calendare. Însă aceștia i-au apărut în vis și i-au zis să îi lase în peștera aceea până la sfârșit.

În urma unor **săpături arheologice efectuate în anii 1927-1928**, a fost scoasă la iveală o catacombă creștină, datând din secolele V-VI, lângă Muntele Ohlon (Muntele Pion) construită pe peștera celor șapte sfinți, după cum arată inscripțiile aflate aici. Mai devreme de acest moment, în perioada cruciadelor, oase considerate ca aparținând celor șapte au fost transportate la Marseille, fiind până în ziua de astăzi cinstite în Biserica Saint Victoire.

www.crestinortodox.ro

5 august – Sf. Ioan Iacob Hozevitul (1913 – 1960)

*Mai opriți-vă din cale
Fraților întru Hristos
Și uitați-vă cu jale
La mormântul meu de jos.
Ca și voi am fost odată
Dornic pentru bunul trai,
Iar acum în groapă, iată
Sunt pământ și putregai.*

Cu cine se războiesc demonii?

Avraam, ucenicul avvei Agathon, l-a întrebat pe avva Pimen: „*De ce se războiesc demonii cu mine?*“. Avva Pimen i-a zis: „Se războiesc demonii cu tine? Dar ei **nu se năpustesc asupra noastră, din moment ce noi facem voia noastră, căci dorințele noastre au devenit demoni și nu ne dau pace până când nu le împlinim.** Vrei să știi cu cine s-au războit cu adevărat demonii? Cu Moise și cu cei asemenea lui“.

Programul săptămânii 30 iulie – 6 august 2017

Duminică	30 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Înmulțirea pâinilor) - Pr.Dragoș
Duminică	30 iulie	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș
Luni	31 iulie	18 - 19	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marți	1 august	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului- Pr.Dragos
Miercuri	2 august	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Miercuri	2 august	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului- Pr.Dragos
Joi	3 august	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului- Pr.Dragos
Vineri	4 august	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	4 august	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului- Pr.Dragos
Sâmbătă	5 august	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragos
Sâmbătă	5 august	18 - 19	- Vecernia Schimbării la Fata - Pr.Ticu
Duminică	6 august	8 - 12	- Sf.Liturghie (Schimbarea la Fata) - Pr.Ticu
Duminică	6 august	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu